

[Lorentzen.]

som den, de senere tal har nået, og at loven tydeligt nok ikke var tænkt som nogen evighedslov, men var præget af, at man i en årrække ikke havde været i stand til at bygge ved privat hjælp i det omfang, det var nødvendigt af hensyn til befolkningen.

Nu har vi vel bygget ialt ca. 180 000 lejligheder eller så efter denne lovgivning, og det er formentligt naturligt, at den nu ændres og skifter karakter. De statsfinansielle forhold og landets økonomiske forhold gør det også, som den højtærede indenrigs- og boligminister meget rigtigt påpegede, nødvendigt, at vi anlægger andre økonomiske betragtninger, end man gjorde i 1946, selvom man i 1946 slet ikke kunne forudse, at denne lovgivning ville få det omfang, den har fået, og at de beløb, der var afsat til de forskellige formål, ville blive mange gange overskredet. Jeg tænker f. eks. på det sociale boligbyggeri. Grænsen for støtte hertil var i 1946-loven sat til 75 mill. kr. årlig, men hvad er forholdet blevet? Forholdet er blevet det, at man et enkelt år nåede op på et beløb af 250 mill. kr. til denne byggeart.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kan være sikker på støtte fra mit parti den dag, han vil give sin blege blomst farve, d. v. s. at det egentlige andelsboligbyggeri for folk med beskedne indtægter skal nyde en særlig begunstigelse. Da er der ingen tvivl om, at det ærede medlem vil finde mit parti på linie med hans; men den blege blomst, vi ser i øjeblikket, får ingen betydning og har ingen værdi, bortset fra at den antagelig er en forårsbebuder, der vil vække noget nyt i det ærede medlems sind, således at der måske bliver mulighed for ændringer i boligstøttelovgivningen af en sådan karakter, at vi med glæde kan gå ind for dem.

Vi vil ikke stille forslag om delt afstemning over ændringsforslag nr. 6, idet vi efter omstændighederne vil kunne stemme for ændringsforslaget til § 10, stk. 2, ved denne anden behandling.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Lorentzen har ganske ret i, at det efterhånden blev helt andre tal, det kom til at dreje sig om, end dem, der var indsat i

indenrigsminister Kjærs lov af 1946. Men det, jeg har tilladt mig at gøre opmærksom på, er, at de ændringer, der er sket i disse tal fra 1946 og indtil slutningen af 1953, har det ærede medlems parti givet sin tilslutning, og i de 3 år, det ærede medlems parti var regeringsparti, ved jeg ikke, at der er bevilget andre beløb end de beløb, som denne regerings boligminister anmodede finansudvalget om. Det ærede medlem ved, at jeg er ganske enig i, at der nu burde ske forskellige ændringer på disse områder. Det, jeg har tilladt mig at udtale min tilfredshed med, er, at der nu er udformet en lov af en sådan karakter, at det ærede medlem hverken finder anledning til at stille ændringsforslag eller til at stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Alvilda Larsen: Det fremgik måske ikke helt klart af det, jeg sagde i formiddags, at mit parti må stemme imod en hel række af de ændringsforslag, der er stillet til byggestøttelovforslaget; derfor vil jeg sige det nu.

Jeg har kun en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Carl P. Jensen, den socialdemokratiske ordfører, der mente at kunne forudse en hel del vedrørende mig og mit parti. Jeg synes blot, det ærede medlem glemte noget, som han burde have med. Det kan således altid forudses, at kommunisterne vil gå imod foranstaltninger, der forringer forholdene økonomisk og på anden måde for det store flertal af befolkningen. Det kan altid forudses, at kommunisterne til det yderste vil prøve at værne den arbejdende befolknings interesser. Derfor har jeg holdt min tale i formiddags, derfor tager mit parti afstand fra de forringelser af levevilkårene, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen har anbefalet på socialdemokratiets vegne i dag.

Det kan derudover også med sikkerhed forudses, at der altid vil være en himmelvid forskel på det program, socialdemokratiet fører frem foran et valg, og på de forslag, det kommer med efter valget. Socialdemokratiet har selv givet bolden op til det, der er ved at ske nu, selvom dette forlig nu anvendes som en undskyldning. Socialdemokratiet gav udtryk for, at det var overordentlig villigt til at gøre indrømmelser, hellere end gerne ville man se på de